

**Prezidentas
Henris B. Airingas**

Pirmasis patarėjas
Pirmojoje Prezidentūroje

Dalinkimės Evangelija iš širdies į širdį

Dievas pasiruošusius žmones suves su Savo paruoštais ir Evangelija norinčiais dalintis tarais. Jums jau buvo taip nutikę. Kaip dažnai tai nutiks, priklausys nuo jūsų pasiruošimo širdimi ir protu.

Turiu draugą, kuris kasdien meldžiasi dėl to, kad sutiktų Evangeliją pasiruošusį priimti žmogų. Su savimi jis nešiojasi Mormono Knygos egzempliorių. Vienos trumpos kelionės išvakarėse jis nusprendė pasiimti ne Mormono Knygą, o informacinių atvirukų apie Bažnyčią. Besiruošdamas išvykti jis pajuto dvasinį raginimą: „Pasiimk su savimi Mormono Knygą.“ Tad vieną jos egzempliorių jis įsidėjo į lagaminėlį.

Kai kelionės metu viena pažįstama moteris prisėdo prie jo, jis susimąstė: „Galbūt tai tas žmogus?“ Ji važiavo kartu su juo ir grįžtant iš kelionės. Jis svarstė: „Kaip čia užmezgus pokalbį apie Evangeliją?“

Tačiau ji pirma jo paklausė: „Jūs savo Bažnyčiai mokate dešimtine, ar ne?“ Jis atsakė, kad moka. Ji pasakė, kad ir ji turi mokėti dešimtinę savo bažnyčiai, tačiau to nedaranti. Tuomet ji paklausė: „Ką galėtumėte man papasakoti apie Mormono Knygą?“

Jis paaiškino, kad toji knyga yra šventraštis, dar vienas liudijimas apie Jėzų Kristų, išverstas Pranašo Džozefo Smito. Ji atrodė susidomėjusi, tad iš lagaminėlio

išsitraukęs knygą, jis tarė: „Jaučiau, kad šią knygą turiu pasiimti su savimi. Manau ji skirta jums.“

Ji pradėjo ją skaityti. Išsiskiriant ji tarė: „Mudu turėsime daugiau apie tai pasikalbėti.“

Mano draugas dar nežinojo – tačiau Dievas *žinojo* – jog ji ieško bažnyčios. Dievas žinojo, jog ji stebėjo mano draugą ir svarstė, kodėl jo Bažnyčia daro jį tokį laimingą. Dievas žinojo, kad ji paklaus apie Mormono Knygą ir kad norės būti mokoma misionierių. Ji buvo pasiruošusi. Pasiruošęs buvo ir mano draugas. Ir jūs, ir aš galime pasiruošti.

Tereikia paruošti savo protą ir širdį. Moteris išgirdo ir įsiminė žodžius apie Mormono Knygą, atkurtą Viešpaties Bažnyčią ir įsakymą mokėti Dievui dešimtines. Ji pajuto, kad širdyje pradėjo megztis liudijimas apie tiesą.

Viešpats pasakė, kad Šventąja Dvasia mūsų prote ir mūsų širdyje apreikš tiesą (žr. DS 8:2). Dauguma žmonių, kuriuos sutiksite, jau bus pradėję ruoštis. Jie jau bus girdėję ar skaitę apie Dievą ir Jo žodį. Jei jų širdys yra pakankamai suminkštėjusios, tai jie bus pajutę patikimumą apie tiesą, nors ir labai nežymų.

Toji moteris buvo pasiruošusi. Pasiruošęs buvo ir mano draugas, Mormono Knygą studijavęs pastarųjų dienų šventasis. Jis pajuto jos tikrumo liudijimą ir

suprato, kad būtent Dvasia jį ragino pasiimti knygą su savimi. Jis buvo pasiruošęs protu ir širdimi.

Dievas ruošia žmones priimti jūsų liudijimą apie atkurtą tiesą. Jam reikalingas jūsų tikėjimas ir veiksmai – nebijoti dalintis tuo, kas jums ir jūsų mylimiesiems tapo taip brangu.

Ruoškitės, kasdien savo protus pripildydami Evangelijos tiesų. Jei laikysitės įsakymų ir gerbsite sudarytas sandoras, tai pajusite Dvasios liudijimą ir didesnę Gelbėtojo meilę jums ir jūsų sutiktiems žmonėms.

Jei darysite savo dalį, tai susitikimai su tiesos liudijimą pasiruošusiais išgirsti žmonėmis darysis vis malonesniais patyrimais – iš jūsų širdies į jų širdį sklisis tiesa.

KAIP MOKYTI PAGAL ŠIĄ ŽINIĄ

Pamąstykite, ar nevertėtų kartu su šeima perskaityti šios žinios ir aptarti priešpaskutinę jos pastraipą, kurioje Prezidentas Airingas aptaria, kaip sustiprinti savo liudijimą. Kartu su šeima aptarkite, kodėl dalinantis Evangelija svarbu liudyti. Šeimoje esantiems vaikams būtų naudinga suvaidinti, kaip liudyti savo draugams.

JAUNIMAS

Kaip žinoti, ką sakyti

Jei manote, kad nepakankamai žinote apie Evangeliją ir todėl negalite ja dalintis su kitais, tai jus gali paguosti šios Raštų eilutės:

„Pakelkite savo balsus į šią liaudį; kalbėkite mintis, kurias aš įdėsiu į jūsų širdis, ir jūs nebūsime sugėdinti prieš žmones;

nes tą pat valandą, taip, tą pat akimirką, jums bus duota ką sakyti.“ (DS 100:5–6.)

„O Globėjas – Šventoji Dvasia, kurį mano vardu Tėvas atsiųs, – jis išmokys jus visko ir viską primins, ką esu jums pasakęs.“ (Jono 14:26.)

Tai nuostabūs pažadai, bet, kad juos pelnytume, turime daryti savo dalį. Šioje žinioje Prezidentas Airingas mus moko, kaip „ruoštis [dalintis Evangelija] kasdien savo protus pripildant Evangelijos tiesų“. Ką jūs galite daryti, kad kasdien savo protus pripildytumėte Evangelijos tiesų?

VAIKAI

Pasiruoškite dalintis

Prezidentas Airingas sako, jog labai svarbus pasiruošimo dalintis Evangelija būdas yra pripildyti savo protus Evangelijos tiesų. Ką galite daryti, kad pasiruoštumėte dalintis?

© 2012 Intellectual Reserve, Inc. Visos teisės saugomos. Išspausdinta Lietuvoje. Tekstas anglų kalba patvirtintas: 6/11. Vertimas patvirtintas: 6/11. *First Presidency Message, September 2012* vertimas. Lithuanian. 10369 156

Tikėjimas, šeima, parama

Specialieji poreikiai ir atlikta tarnystė

Pamaldžiai išnagrinėkite šią medžiagą ir, jei tinka, aptarkite ją su jūsų lankomomis seserimis. Užduokite klausimus, padedančius stiprinti jūsų seseris ir jums pačioms aktyviai dalyvauti Paramos bendrijoje.

Prezidentas Tomas S. Monsonas sakė: „Žmonės visada turi poreikių, ir kiekvienas iš mūsų gali kažką padaryti padėdamas kitiems. ... Jei neprarasime savęs, tarnaudami kitiems, mūsų gyvenime mažai liks prasmės.“¹

Esame lankančios seserys, tad turime gerai susipažinti ir pamilti kiekvieną lankomą seserį. Jei jas pamilsime, tai tarnavimas joms taps natūraliu dalyku (žr. Jono 13:34–35).

Kaip galime sužinoti apie dvasinius ir fizinius savo seserų poreikius, kad atsiradus būtinybei galėtume joms tarnauti? Esame lankančios seserys, tad turime teisę į įkvėpimą besimeldžiant dėl lankomų seserų.

Ne mažiau svarbus yra reguliarus bendravimas su savo seserimis. Asmeniniai apsilankymai, skambučiai telefonu, padrašinantys rašteliai, elektroniniai laiškai, draugiškas pasisėdėjimas, nuoširdus komplimentas, pagalba Bažnyčioje, pagalba prireikus ar susirgus ir kitoks patarnavimas visoms mums padeda rūpintis ir stiprinti vienai kitą.²

Lankančių seserų prašoma pranešti apie seserų gerovę, specialiuosius jų poreikius ir kokia tarnystė joms atlikta. Tokio pobūdžio pranešimai ir tarnavimas seserims padeda mums rodyti savo mokinystę.³

Iš Raštų

Jono 10:14–16; 3 Nefio 17:7, 9; Moronio 6:3–4

Iš mūsų istorijos

Lankomojo mokymo šerdimi visuomet buvo tarnavimas viena kitai. Tarnaudamos ne tik kasmėnesinio lankymo metu mes ugdome tarpusavio gerumą ir draugystę. Svarbiausia yra rūpinimasis.

Meri Elen Smūt, 13-oji Paramos bendrijos visuotinė prezidentė, sakė: „Norėčiau, kad mūsų seserys mažiau jaudintųsi dėl telefono skambučių, ketvirtinių ar kasmėnesinių vizitų.“ Ji prašė mus „verčiau susitelkti į rūpestingą sielų ugdymą.“⁴

Prezidentas Spenceris V. Kimbolas (1895–1985) mokė: „Gyvybiškai svarbu, kad karalystėje vieni kitiems tarnautume.“ Tačiau jis

pripažįsta, jog tarnystė nebūtinai turi būti herojiška. Jis sakė: „Labai dažnai mūsų tarnavimas susideda iš paprasčiausio padrašinimo ar pagalbos ... kasdieniniuose darbuose, tačiau kokios šlovingos gali būti pasekmės ... tų nežymių, bet sąmoningų darbų!“⁵

IŠNAŠOS

1. Tomas S. Monsonas, „Ką šiandien padariau dėl kito žmogaus?“ 2009 m. spalio mėn. Visuotinės konferencijos medžiaga.
2. Žr. *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 9.5.1.
3. Žr. *Handbook 2*, 9.5.4.
4. Mary Ellen Smoot, *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), p. 117.
5. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (2006), p. 82.

Ką aš galiu padaryti?

1. Ar siekiu asmeninio įkvėpimo, kad žinočiau, kaip dvasiškai ir fiziškai padėti kiekvienai man prižiūrėti paskirtai seseriai?
2. Kaip mano prižiūrimos seserys žino, kad rūpinuosi jomis ir jų šeima?

Daugiau informacijos ieškokite tinklalapyje reliefsociety.lds.org.